

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 284

LEDEN 2020

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Šavanský leden je asi nejen pro mne za poslední roky neoddelitelně spjat s účastí na uzlařských regatách. Počasí za oknem zrovna nevyzývá k výšlapům do přírody, pod stropem tělocvičny přece jen neprší ani nesněží a zápolením s uzlovačkou zahřáté prsty jsou také příjemnější než promodralé nehty 😊 Je tedy logické, že toto období využívají mnohé oddíly k pořádání regat. Před třemi lety jsme velkou regatu pořádali i my ve Zvoli, což většina z dnešních starších členů pamatuje a také na ní uzlovala. Do uzlařských soubojů se však už pouští i naši benjamínci. V prosinci do Kolína se ještě vypravili jen Vlci s Káňaty, první akce nového roku – Olomoucká regata – však byla naplánována jako celokmenová a samo vedení bylo zvědavé, jak se k uzlařskému klání naše nejmladší naděje postaví. Počítali jsem pro ně spíše s náhradním programem, ale na ten nakonec ani nedošlo. Jednak byla účast Medvědů a Koníků nevalná (půlka jich s námi do Olomouce vůbec nevyrazila a zda je na vině nezáměr o kmenovou činnost nebo lokální chřipková epidemie zůstává záhadou, omluvenky nedorazily....) a jednak se hrstka těch vyrazivších snažila zapojit do soubojů se soupeři i stopkami. Kdo nesoutěžil, trénoval uzly se záměrem postavit se alespoň do závěrečné štafety (pravidla bohužel nakonec byla proti – každý oddíl mohl postavit jen jeden tým). A že se nemusíme zítřků bát nám ukázala Větvička, která se i v nebývale silné konkurenci dostala do finálové šestky. Wašte! O stupně vítězů pro naše barvy se pak postarali starší členové a euforie to byla velká! Status nejúspěšnějšího oddílu podtrhl IQ svým triumfem v superfinále! Jak asi dopadneme v Ostravě? Ti nejzavilejší se rozhodli jít štěstí naproti a před touto akcí se dobrovolně sešli ke dvěma tréninkům ve Zvoli a o posledním lednovém víkendu jsme mohli vyrazit....

A jak jsme tedy dopadli? No....a víte co? Vy, co jste s námi nejeli, přečtěte si to na stránkách lednové Kůry sami. Leccos jistě napoví úvodní fotka tohoto čísla, reportáž od přímého účastníka a shrnutí výsledků naleznete uvnitř. 😊

S lednem jsme tedy definitivně zúčtovali a můžeme upřít pozornost na únor. Čekají nás dvě víkendové akce, které jsou každá svým způsobem důležité pro letošní tábor. Na vícedenních družinových výpravách se ukáže, jak drží jednotlivé rody partu a jak jim to asi bude v červenci spolu šlapat, a indiánský den nám dá opět možnost něčím pěkným se na tábor dovybavit!

Sa. TAWASUTA

DROBKY Z ČINNOSTI KMENE

... v minulém čísle jsme v této rubrice psali o návratu jednoho „ztraceného syna“, který nasměroval po určité odmlce své kroky zpět na šavanskou základnu na Sušilově ulici. Tentokrát se k nám dostala méně povzbudivá zpráva – řady Medvěďů prořídly poté, co kmen opustil Neposeda. Najde i on v budoucnu cestu zpět? Zatím nám nezbývá nic jiného, než se nechat překvapit....

... tříkrálová sbírka organizovaná v našich končinách zábřežskou charitou ve jistě nepatří mezi klasické kmenové akce, tím více je třeba ocenit, řadu našich současných i bývalých členů, kteří obětují svůj volný čas a vyrazí do ulic pomoci naplnit dobrou myšlenku. Letos byla akce opeřena rozmary vrtkavého počasí, náledí bylo zádné a někteří tak naplnili známé verše „nesu, nesu koledu, upad jsem s ní na ledu“ 😊 Na fotografii sesterské trio Sedmikráska, Větvička a Mrkvička, které koledovalo ve Zvoli na Dluhově.

... počátkem ledna se u WATOKNAPY opět sešla kmenová rada, aby projednala spoustu potřebných bodů. Jako vždy toho bylo více než dost času tak máááá! Ač se to nezdá, tábor se nezadržitelně blíží a příští rada tak proběhne v širší sestavě a bude se zabývat právě organizací vrcholu kmenového roku – našeho dvoutýdenního pobytu na louce nad Štítý.

... jedním z výstupů kmenové rady je vyhlášení soutěže ve sběru starého železa. Je namířena na oldskauty a rody Káňat a Vlků, jejichž členové díky ní mohou vylepšit své bodové konto v javorové nažce. Vítězek z akce pomůže financovat srpnovou Cestu vítězů! Železo shromažďujte na zábřežské klubovně, přebírání a vážení bude mít na starost Ferda, případně zástup z řad vedení.

... dlouhou dobu na půdě naší klubovny odpočívaly zelené kmenové bundy. Věci se však daly do pohybu, WATOKNAPA zajistila jejich vyprání, paní Šafářová ze Zvole pak vyměnila nefunkční zipy, přišla chybějící knoflíky a zašila rozpárané švy. Zájemci se tak mohou u vedení o zapůjčení bundy přihlásit, někteří z vás ji nosí už teď a je na vás radost pohledět! 😊

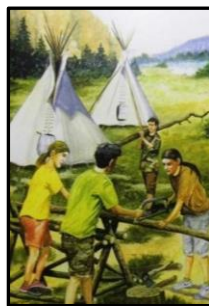

... Komár s WATOKNAPOU se závěrem starého roku opět věnovali uspořádání kmenového vybavení v novém skladu v Bludově. Přestěhovaná hromada tak postupně dostává přehlednou formu. Čas od času je také třeba pomýšlet na doplnění dosluhujícího majetku, nejnověji to jsou hrnce do táborové kuchyně - v bazaru ve Štítech MIČKINIKWA natrefil na second hand nerezové nádobí za rozumné ceny, služba v kuchyni tak bude opravdovým zážitkem pro zapálené šéfkuchaře!

... náčelnice WATOKNAPA s podnáčelnicí Eddie se vrhly na aktualizaci kmenové nováčkovské zkoušky, aktuálně má nováčkovská tři verze – první pro vlčata, druhou pro světlušky (vždy do 8 let věku včetně) a třetí společnou pro skauty a skautky od 9 let. Povstanou na březnovém sněmu noví žadatelé o udělení OP?

... jak se trénuje na regatu? Samozřejmě urputně! Ale platí známé heslo „těžce na bojišti, lehce na cvičišti“! V mezidobí mezi regatou olomouckou a ostravskou se sešlo v prostorách zvolského obecního úřadu podvkráté několik našich nadějí, které pilovaly své uzlařské umění, aby tak vylepšily svoje rekordní časy. Dvakrát se zúčastnili MIČKINIKWA, TAWASUTA, Sedmikráska, Větvíčka, Vrabčák, IQ a Korálka, jednou Marky a Hobit. A přinesla jejich snaha v Ostravě ovoce? O pár stránek dále budete moudřejší 😊

... jednou radou měsíc začal, druhou skončil. V závěru ledna se ovšem jednalo o radu táborovou v širším plénu. Na Chillicothu jsme přivítali i Mráčka a Tarzana a společně pak plánovali letošní tábor. Abychom vyvrátili zachycenou fámu, tak vás už nyní můžeme ujistit, že tábor i letos proběhne ve Štítech! Můžeme také prozradit, že i letos se dočkáme kamarádů Mohawků z Příbrami, termín už znáte z kalendária a na odtajnění dalších informací ohledně jeho průběhu si budete muset ještě pár měsíců počkat.

... v jakém rodu se budou slavit narozeniny v nadcházejícím měsíci? Únor patří Vlčkům! Rakeťák oslaví šestnáctiny a Myška o pár dní později jedenáctiny. Oběma posíláme z redakce přání všeho nejlepšího!

Sa. TAWASUTA, Sa. WATOKNAPA

UZLAŘSKÁ REGATA V OLOMOUCI

11. LEDNA 2020

V 7:30 jsme se sešli na zábřežském nádraží. Nasedli jsme do vlaku, a jeli jsme do Olomouce. Tam jsme se vydali do tělocvičny, kde se regata konala. Po cestě jsme potkali i ostatní oddíly, které na regatu mířily taky. Než začala samotná regata, měli jsme možnost ještě potrénovat. Po zahájení první startovali plavčíci, potom nejmladší potápky, pak lodníci, kadeti, mořští vlci a nakonec veteráni. Každý měl dva rozběhy, z těch se vybral nejlepší čas, nejrychlejší uzlaři z každé kategorie postoupili do finále. A pak bylo superfinále, do toho postoupil nejrychlejší uzlař z každé kategorie.

Pak byla přestávka, dali jsme si svačinu. A protože jsme měli ještě dost času, zahráli jsme si naši oblíbenou hru rajče, a pak jsme si zahráli ještě jednu hru, jmenovala se horký brambor, která spočívala v tom, že jsme udělali kroužek a měli jsme si házet míčem. Když ho někdo nechytí, musel jít doprostřed kroužku a tam se skulil do klubíčka. Ostatní ho mohli vrátit do hry jen tím, že ho strefili míčem. Po přestávce se ještě jednou nachystaly tratě na poslední štafetový závod. Nebýt mého přetočeného dračáku, nejspíš by šavanská štafeta v této kategorii vyhrála. Nakonec bylo vyhlášení výsledků z každé kategorie. Myslím, že nakonec byly všichni spokojeni a vítězové dostali pěkné odměny.

Po ukončení regaty jsme se vydali ještě do muzea na výstavu betlémů. Betlémy byly moc hezké. V druhé místnosti byly vyřezávané obrázky českých knížat, králů, královen a svatých. Dokonce jsme si stihli zahrát i hru. WATOKNAPA vždycky řekla, koho máme na dřevěných obrázcích hledat. Soutěžilo se mezi družinami o to, kdo najde víc obrázků. Před Olomouckým nádražím jsme udělali nástup, na

kterém se vyhlásilo měsíční bodování za prosinec. Potom jsme nastoupili do vlaku, a jeli jsme do Zábřehu, kde už na nás čekali rodiče. Myslím, že se všem výprava líbila.

Ra. Lasička

NAŠE UMÍSTĚNÍ V OLOMOUCI

Potápky (rok narození 2010 a mladší):

6. místo (finále)	Větvička	0:48,41 (ve 2. kval. kole 0:45,77)
11. místo	Drozdík	1:01,07
12. místo	Mrkvička	1:06,54

Plavčíci (2007-2009):

1. místo (finále)	IQ	0:22,60
2. místo (finále)	Vrabčák	0:24,34
3. místo (finále)	Sasanka	0:27,47 (ve 2. kval. kole 0:23,34)
4. místo (finále)	Liška	0:30,13
5. místo (finále)	Korálka	Diskval. (ve 2. kval. kole 0:20,88)
6. místo (finále)	Koloušek	Diskval. (ve 2. kval. kole 0:29,12)
7. místo	Sedmikráska	0:31,13
13. místo	Bety	0:36,50
24. místo	Padák	0:47,86
29. místo	Morče	1:50,78

Lodníci (2004-2006):

2. místo (finále)	Lasička	0:21,32
5. místo (finále)	Čivava	Diskval. (v 1. kval. kole 0:21,72)
12. místo	Hobit	0:36,01

Mošτί vlci (1976-1995):

1. místo (finále)	Marky	0:25,95 (v 1. kval. kole 0:22,83)
3. místo (finále)	TAWASUTA	0:43,28 (ve 2. kval. kole 0:33,09)

Veteráni (1975 a starší):

1. místo (finále)	MIČKINIKWA	0:16,06
-------------------	------------	---------

SUPERFINÁLE (vítězové jednotlivých kategorií)

1. místo	IQ	0:22,42
----------	----	---------

DESKOVÉ HRY ŠUMPERK

Na deskové hry jsme jeli já, IQ, MIČKINIKWA a mamka v sobotu 18.1. 2020 autem do Šumperka. Pořádali je T.O. Kamarádi pod vedením Strejdy Vláška. S Kamarádama jsme se už viděli na regatě v Olomouci a mezi svátkama na vláčkodráze. Deskové hry začínaly ve 14:00. My jsme přijeli v 15:00.

Přišli jsme do klubovny, kde byly na stole různé hry. Bylo jich tam asi 20. Seznámili jsme

se tam s holčičkou, která se jmenovala Anička, a ta nás poprosila, jestli si s ní nezahrajeme nějakou hru. Jako první jsme si vybrali Grabolo. Grabolo se hrálo tak, že byly různobarevné kartičky s čísly 1-6 a 2 kostky. Na jedné kostce byly barvy a na druhé čísla. Hodilo se, a když byla na kostce modrá barva a číslo 1, tak se musela co nejrychleji sebrat karta, která měla modrou barvu s číslem jedna.

Tuto hru vyhrál IQ. Pak jsme hráli ještě další hry, které se jmenovaly: Ubongo, Želví závody, Ramsses II a Bubliňáci. Nejvíc se mi líbili Bubliňáci, protože se u toho muselo přemýšlet. Pravidla her nám vysvětlovala jedna moc hodná paní. Strávili jsme tam asi 2 hodiny, potom jsme se rozloučili, a protože napadl sníh, ještě jsme si šli s Martinkou z Kamarádů postavit sněhuláka. Bylo to super odpoledne!!!

Va. Korálka

TROJDEENNÍ VÝPRAVA DO OSTRAVY

24.-26. LEDNA 2020

Sešli jsme se v Zábřezě na nádraží. Tady se scházíme vždy, ale teď to bylo neobvyklé, protože náš vlak měl čtyřicet minut zpoždění. Čekali jsme v čekárně. Uběhlo to rychle. Nasedli jsme na vlak a asi hodinu a půl jsme jeli do Ostravy. Hned na nádraží jsme nastoupili do tramvaje, která nás odvezla do sídliště a uprostřed byla školka, kterou nám propůjčili na spaní. Šli jsme se nachystat na spaní. Poté jsme pozdě večer šli trénovat uzly. Šli jsme spát. TAWASUTA nám přečetl Malý Strom.

Ráno jsme se vzbudili brzo a nachystali jsme se na regatu a taky jsme trochu trénovali. Já, IQ, Sedmi, Korálka a MIČKINIKWA jsme vyrazili dřív tramvají. Z velké vcházecí místnosti jsme vyšli do šatny, kde jsme se převlíkli. Vešli jsme do velké tělocvičny s hledištěm. Byla prázdná a my jsme tam

začali trénovat. Za chvíli se vyplnila nejen ostatními ze Šavanů. Bylo tam celkem 180 závodících. Oduzlovali jsme a na stupních vítězů jsme obsadili hodně 1. a 2. míst. Šli jsme ven a tramvají i autobusem jsme odjeli do planetária, ve kterém jsme nebyli jen v kině, ale dotkli jsme se meteoritu a prohlídli jsme si i muzeum. Autobusem a tramvají jsme odjeli zpátky do školky. Zahráli jsme si dvě hry, ale někteří na to měli málo iq (IQ to ale nebyl). Nakonec jsme skončili u upíra. Šli jsme spát a TAWASUTA nám zase četl.

Vzbudili jsme se velmi brzy a sbalili jsme se. Posnídali jsme a šli jsme ven. Tramvají i autobusem jsme odjeli na laser game. Dostali jsme vestu s pistolí. Vešli jsme do tmavé místnosti a začali jsme hrát. Tým Green vs Red. Vyhral tým Red a celkově vyhrál IQ (pozn. red. – vyhrála Lasička, ale její vesta se těsně před koncem hry vypnula a neodeslala data). Odjeli jsme na nádraží a odtamtud jsme vlakem odjeli do Zábřeha. Před nádražím jsme si udělali nástup. Rozešli jsme se a šli jsme domů.

Ga. Vrabčák

ŠAVANSKÉ VÝSLEDKY V OSTRAVĚ

Kategorie Plavčíci – kluci (15 účastníků):

1. místo (finále) IQ 0:23,02 (v 2. kval. kole 0:21,40)

Kategorie Plavčíci – dívky (17 účastnic):

1. místo (finále) Korálka 0:23,99 (v 2. kval. kole 0:22,13)

5. místo (finále) Větvička 0:41,16 (v 2. kval. kole 0:31,97)

Kategorie Lodníci – kluci (23 účastníků):

2. místo (finále) Vrabčák 0:30,78 (v 2. kval. kole 0:24,02)

9. místo Padák 0:40,07

18. místo Morče 0:55,72

19. místo Čmelák 0:56,72

Kategorie Lodníci – dívky (38 účastnic):

2. místo (finále) Liška 0:22,50

14. místo Sedmikráska 0:29,66

20. místo Sasanka 0:33,92

Kategorie Kadeti – kluci (22 účastníků):

11. místo Hobit 0:28,95

Kategorie Kadeti – dívky (15 účastnic):

2. místo (finále) Lasička 0:20,34

Kategorie Mořští vlci – muži (20 účastníků):

2. místo (finále) MIČKINIKWA ????

Kategorie Veteráni – muži (9 účastníků):

3. místo (finále) TAWASUTA 0:26,07 (v 2. kval. kole 0:25,33)

Kategorie Veteráni – ženy (4 účastnice):

2. místo (finále) Marky

0:21,48 (v 2. kval. kole 0:19,22)

Stejně jako u výsledků z Olomouce i zde uvádíme u každého účastníka oficiální výsledkový čas. Pokud ti, co postoupili do finále, dosáhli v některém z kvalifikačních kol lepšího času, uvádíme jej pro statistické účely v závorce za časem finálovým.

Nutno zmínit, že časomíra byla na letošní ostravské regatě bohužel slabým místem. Ve finále dívčí kategorie Plavčičků na ni doplatila naše Větvička, která dovázala svoji regatu jako třetí, ale její bouchnutí do tlačítka nerozsvítilo zelené světlo a soutěžní čas se jí tak nezastavil. Přestože „její“ rozhodčí s jejím třetím místem souhlasil, hlavní arbitr i přes naše protesty a argumentaci průkazným videozáznamem odmítl toto video zhlédnout a namísto uznání chyby systému nechal Větvičku běžet samotnou ještě jeden pokus s podivným argumentem, že by jí nemohl zapsat do výsledků oficiální čas... Oba její časy z kvalifikace by přitom na třetí místo s přehledem postačovaly. Vzhledem k nevypsání nejmladší kategorie Potápek by bronz v silně obsazené kategorii Plavčičků znamenal obrovský úspěch! Dodatečný finálový sóloběh už se Větvičce ale bohužel tak nedařil a výsledkem bylo smutné páté místo. Dodatečné předání ceny útěchy Větvičce s omluvou za nefunkční tlačítko, které proběhlo bokem mimo oficiální vyhlášení a zraky diváků, jen ukázalo, že i pořadatelé si byli „čehosi“ vědomi....

Další zmatky přišly ve finále nejsledovanější kategorie Mořští vlci – muži. Těsný souboj o 1. místo mezi Jurou z MSK Orlová a MIČKINIKWOU vyzněl opticky pro Juru, přesto na oficiálně vyvěšených výsledcích překvapivě figuroval na nejvyšší příčce MIČKINIKWA s časem o čtvrt vteřiny lepším než Jura. I zde evidentně časomíra nefungovala, na rozdíl od prvního případu zde sudí ale nechali běžet dodatečnou „férovku“ mezi oběma účastníky sporu, a to už pouze o celkové první a druhé místo, žádný Jurův sóloběh proti ostatním platným časům. Ani MIČKINIKWOVI se v opakovaném finále nevedlo dle představ a bylo z toho stříbro.

Proč rozhodčí postupovali v případě obou protestů rozdílně zůstává záhadou, a tak i přes naše velmi úspěšné výsledky jsme regatu opouštěli s nepříjemným pocitem, že ne vše bylo tentokrát v pořádku a o celkovém umístění může i na uzlařských závodech někdy rozhodnout momentální rozpoložení sudích....

Sa. TAWASUTA

SOUTĚŽ V UZLOVÁNÍ IOYAKASKE 1991

Zimní období v naší kmenové činnosti je spjato s uzlováním. Tato stará tábornická a skautská praxe se v našem kmeni objevila na samotném počátku činnosti a byla přenesena z ostatních oddílů, kde měla svou tradici. Uzlovalo se v Neskenonu, Čerokí a dalších oddílech. Nejslavnější uzlařské závody – Ostravská uzlařská regata vznikla již v roce 1984 a největší počty účastníků přesahovali i 400 soutěžících.

A teď nechám promlouvat starou šavanskou kroniku z roku 1991, kdy jsme pořádali kmenové mistrovství uzlování v Lukavici, na domácí půdě rodu Medvědů. Na tuto akci, která se nazývala po indiánsku „IOYAKASKE“, což po indiánsky vlastně znamená uzlování, jsme se sešli jako obvykle na nádraží v Zábřehu. Sešli se zde hoši 3. oddílu, vlčata roverů. Po zakoupení lístků nás vlak převezl do Lukavice, což se stalo místem našeho zápolení. Jako naši hosté s námi jeli Josef Urban – Ubi, Dušan Korner – Sigi a Zdeněk Smrčka – Zdena, kteří na této akci zastupovali vedení našeho zábřežského střediska. Hned na počátku nastalo

malé vzrůšo, to když jsme marně zkusili otevřít dveře zdejšího SKP, neboť jsme měli jiný klíč. Vše však dobře dopadlo, a správný klíč byl nalezen a mi se ocitli v prostoru ne příliš velkém, ale pro naše potřeby postačujícím a hlavně vytopeném. Zde proběhla řada

soutěží v jednotlivcích i v rodech. Proběhla také krátká kmenová rada, na které byl zvolen prozatímní náčelník kmene, kterým se stal Kim / WYOMING /. Na závěr této akce byly vyhlášeny výsledky v soutěži rodů, jednotlivců a nejrychlejší vazači. Malé ceny zde předalo vedení zábřežského střediska Junáka. Po předání cen a rychlém balení jsme se přesunuli na místní vlakové nádraží. Pro Březovou kůru tehdy sepsal Kim / WYOMING /.

A jaké byly tehdy výsledky, které přinesla Březová kůra ve svém 20. čísle? Přinášíme vám přehled vítězů a jejich časy:

Kategorie mladších:

Ambulanční spojka – Ostříž / TAWASUTA / z rodu Manato čas 4:06, škotová spojka – Mrzout z rodu Mývalů s časem 3:06, dračí smyčka – Medvěd z rodu Jelenů s časem 1:84, rybářská spojka – Blesk z rodu Vlčata v čase 6:64, zkracovačka – Barry z rodu Ledňáčků v čase 3:91 a lodní smyčka Blesk z rodu Vlčata 1:44.

Kategorie starších bojovníků:

Ambulanční spojka – Komár z klanu Modrá želva čas 2:09, škotová spojka – Diplomat / SKANIATARIO / z klanu Modrá želva, čas 3:20, dračí smyčka – Sýček z rodu Káňata, čas 1:50, rybářská spojka Komár z klanu Modrá želva v čase 6:50, zkracovačka Diplomat z klanu Modrá želva v čase 2:70 a lodní smyčka – Marvin z rodu Mývalů v čase 1:75...

Dále proběhla soutěž na čas i s rozvažováním.

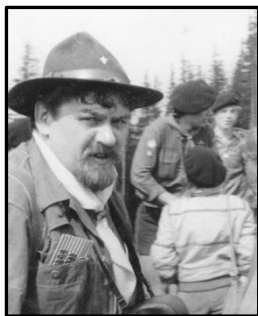
V kategorii mladších zvítězil Barry z Ledňáčků s časem 52 vteřin. V kategorii starších to byl Marvin z Mývalů. V soutěži rodů zvítězili Jeleni Leština v čase 1:00, druzí smečka vlčat

1:06, třetí Mývalové Lukavice 1:09, čtvrté Manato Zvole 1:10, pátí Ledňáčci Postřelmov, šestí vlčata 2 s časem 1:52 a poslední Káňata Zábřeh. Mimo soutěž pro srovnání starších klanů dosáhl klan Modrá želva času 47 vteřin.

Pro BK Sa. MIČKINIKWA

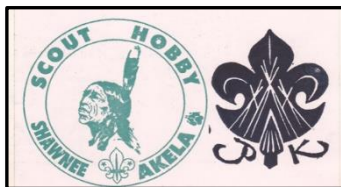
VZPOMÍNKA NA AKELU

2. ledna 2020 zemřel Pavel Krajíček. Pro většinu nyníjších Šavanů neznámá osobnost. Protože jsem Akelu znal 30 let a vím, že pro Šavany mnohé vykonal, rozhodl jsem se o něm napsat do Březové kůry. Akela se narodil v roce 1943 v době světové války a to v malém městě Boskovice. Tam také složil v roce 1949 svůj vlčácký slib. Na vojnu odešel do Šumperka, kde se poté oženil a v roce 1968 se hlásí do junáckého hnutí a nakonec se ujímá vedení chlapeckého oddílu Šedí vlci, který po zrušení v roce 1970 i nadále vede. Po kontaktu StB se rozhoduje ukončit činnost oddílu. Ještě

před rokem 1989 se věnuje skupince chlapců v rover-ském věku a snaží se probouzet skautské ideály. V jeho skupině je také TISKEMANISŮV kamarád Varan, a tak se o Akelovi dovídáme i u nás.

Rok 1989 přináší obnovu skautského hnutí a Akela se hlásí do služby. Nakonec se ujímá vedení okresní rady Junáka Šumperk, dále rozjíždí kurzy, obnovuje také Jesenickou lesní školu. V této době se také s Akelou poznáváme a našim společným hobby je především zájem o historii a sběratelství. Na přiložené fotografii vidíme Akelu při stoupání na legendární Ivančenu v roce 1990. Akela se zasloužil o ražbu pamětních odznaků Ivančeny a po další roky z jeho dílny vychází mnoho krásných odznaků. Mezi nimi byl také odznak k zábřežským skautským dnům, které se konaly v roce 2004. Jesenickou lesní školu, kterou přebírá z rukou Dana Štefky, vede až do jara 1998. Některé lesní kurzy se konají na Smrčině, kterou náš kmen díky Akelovi několikrát využil. Smrčina přirostla k jeho srdci a na chatě Sokolka tráví mnoho svého času až nakonec restituce ukončí jeho dlouholeté působení na této krásné chatě, která je pro potřeby skautů jako ušitá. Akela se stává pravidelným vystavovatelem na našich velkolepých šavanských výstavách a jeho obrovské sbírky zde mohou

STOUPÁNÍ NA HORU

V lednové Kůře vám chceme nabídnout další orlí pero z plamene ochranářství, ale zatímco tip v minulém čísle vyžadoval alespoň základní zručnost, tentokrát si vystačíte s ovládnutím teorie. Troufáme si tvrdit, že toto OP zase až tak moc z vás ve svém dekretu uznané nemá. Proč jej však nezkusit získat? Rozhodně nebude na škodu se něco nového naučit, nadto o svém klanovém zvířeti. Pro indiána bylo jeho klanové zvíře takřkajíc partnerem na celý život. Nikdy toto zvíře nelovil, naopak se s ním často radil ve chvílích, kdy pro své rozhodnutí potřeboval mít po boku někoho opravdu blízkého. Choval je v úctě a považoval za velice blízkého člena své rodiny. Dokažte tedy i vy, že pro vás vaše klanové zvíře není jen prázdným pojmenováním vašeho rodu! Dnes dáme šanci Káňatům, příště se budou moci přiučit Vlci.

O-23 Dokaž, že znáš vše o své klanovém zvířeti, předlož údaje v zápisníku.

Káně lesní - Buteo buteo

Náš nejhojnější dravec má charakteristickou letovou siluetu s dlouhými, mírně dozadu lomenými křídly s pěti prstovitě roztaženými ručními letkami a s krátkým širokým ocasem s nejméně šesti až deseti úzkými příčnými pruhy. Hlava jen mírně přečnívá přes linii křídel. Zabarvení je nej-

proměnlivější ze všech našich dravců - od nejčastějšího hnědoskvrnitého typu až po bílohnědé. Mladí ptáci mají na spodku těla podélné skvrny, které jsou u dospělých orientovány více příčně.

Káně lesní je rozšířená (pozn. red. – všimněte si, že káně je rodu ženského!) téměř po celé Evropě s výjimkou nejsevernějších částí Norska, Finska a Ruska. Na jihu zasahuje až do severních částí Turecka. V místě svého výskytu obývá lesy všeho druhu v nížinách i horách. Nejraději se však zdržuje v kulturní krajině, kde

se střídají lesy s poli a loukami. V lesích získává bezpečí pro hnízdění a vyvádění mladých. Pole a louky jí zase poskytují potravu.

Samec je trochu menší než samice. Délka těla dosahuje 50 až 56 cm a hmotnost 600 až 1200 g (samec 600 - 900 g; samice 800 - 1200 g). Při rozpětí křídel dosahuje 120 až 130 cm. Létá poměrně pomalu a často krouží. Sedává na vyvýšených místech v otevřené krajině. Dospívá ve dvou až třech letech. Žije v monogamii, tvoří tedy pár a zachovává věrnost. Ozývá se typickým "hia-hia". Při svatebních letech koncem února, kdy partneři ve spirále vystupují do výšky a střemhlav se spustí dolů, je možné samečka rozeznat podle vyššího hlasu.

Hnízdo, které používají více let, staví v korunách vysokých stromů v lesích, remízcích, pobřežních porostech a větrolamech. Káně lesní však zahnízdí i ve skalách, na stohu slámy či na stožáru elektrického vedení. V dubnu samice snese 2 až 4 šedobílá vejce s červenohnědými skvrnami o hmotnosti průměrně okolo 60 g. Velikost snůšky závisí na počtu hrabošů. Pokud se přemnoží, samice snese vajec více. Samice sedí na snůšce 33 až 35 dní, samec ji vystřídá jen občas. Mláďata se líhnou postupně. Ze začátku je krmí samice a samec loví a přináší potravu. Když mláďata trochu odrostou, loví již oba rodiče. Mláďata vylétají z hnízda ve věku 40 až 60 dní, to znamená většinou v druhé polovině června. Mladí ptáci se ještě jeden až dva měsíce zdržují v blízkosti hnízda a rodiče je krmí. Rodina se rozpadá koncem srpna.

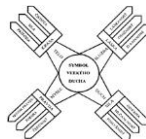
Jako všichni dravci i káně má vynikající zrak. Na širokých křídlech vydrží kroužit celé hodiny a pátrat po kořisti. Oko s hnědou duhovkou je asi osmkrát citlivější než lidské. Dokáže podobně jako poštolka obecná v třepotavém letu číhat na kořist. Častěji se však klouzavým letem vznášá nízko nad zemí a systematicky prohledává terén. Nejčastěji na kořist číhá na vyvýšeném stanovišti, například na sloupech oplocení nebo stožárech elektrického vedení. Zde však hrozí nebezpečí úrazu elektrickým proudem, a proto svědomití hospodáři na svých polích připravují pro dravce tzv. „berličky“, na nichž mají ptáci možnost číhat, hodovat i jen tak odpočívat. Zde je velký prostor i pro vás, stlučením a umístěním libovolného množství berliček můžete i vy přispět k úspěšnému zdravému rozvoji populace nejen káňat, ptáci se vám následně odvděčí redukcí stavů škůdců, např. v posledním roce tolik rozšířených hrabošů, kteří spolehlivě likvidují nejen setbu či úrodu na polích, ale také na přilehlých zahrádkách a záhumencích, na kterých možná hospodaří i vaši rodiče či jiní příbuzní a vypěstovanými plodinami jistě nepohrdnete ani vy.

Na kořist útočí káně střemhlavým letem s poloroztaženými křídly. Stává se, že v otevřené krajině loví hraboše i několik káňat nedaleko od sebe. Kořist loví pouze na zemi. Šedesát až osmdesát procent jeho potravy tvoří drobní hlodavci - myši a hraboši, takže má značný význam v zemědělství. Loví i větší hmyz, ještěrky a žáby. Požírá i ropuchy, které většina predátorů kvůli jedovatému sekretu na kůži neloví (kůži z ropuchy káně nejprve stáhne). Na jaře plení hnízda jiných ptáků a loví i mláďata savců. Káňata nepohrdnou ani zdechlinami zvířat. Požírají i koroptve, bažanty, zajíce sražené auty nebo postřelené kusy.

Sa. WATOKNAPA

OHNIVECKÁ STOPA

V tomto čísle Březové kůry napíšete něco málo o společenství ohnivců, které se nazývá Rada orlích per a v jehož čele stojí šaman MIČKINIKWA z klanu Modré želvy. Ohnivci kmene se dělí na tři stupně:

1. stupeň ohnivec – tím se stane ten hoch či dívka, kteří jsou vybráni do ohnivického kurzu a splní požadované podmínky. **Nejbližší kurz se bude konat na podzim roku 2020.** Ohnivcem kmene je Eddie.

2. stupeň wagamed – je vybrán z fungujících ohnivců a je starší 14 let. Právo wagamedů je veliké – mohou uznávat orlí pera, a dokonce vést v nepřítomnosti šamana i kmenový sněm. I oni musí splnit předložené podmínky. Kmenovým wagamedem je sachem AJAGU.

3. stupeň ohnivec je šaman. Ten je nejschopnější z wagamedů s lesním jménem a to nejméně 16 let star. Je vysvěcen v kruhu ostatních šamanů Midewinu medicinovým váčkem s příslušnými symboly.

V okruhu našich přátel z Midé známe šamany kmenů Ksigudan – TUWANAKHA, WAKIŠAKA, Hvězda severu – CHIBIABOS. Ze Šavanů – MIČKINIKWA, TAWASUTA a WATOKNAPA.

Sa. MIČKINIKWA

ŠAVANŠTÍ OLDSKAUTI

Při kmeni Shawnee se seskupila skupina starších skautů a skautek, kteří se rozhodli obnovit tradici záběžských oldskautů, kteří někdy okolo roku 1933 ustanovili oldskautský klub s číslem 95 a dali si název Bratři ohně. Dnes tento klub tvoří tito registrovaní členové: MIČKINIKWA, Eva, AJAGU, Ferda, WYOMING, Rony, Gurchu, Komár

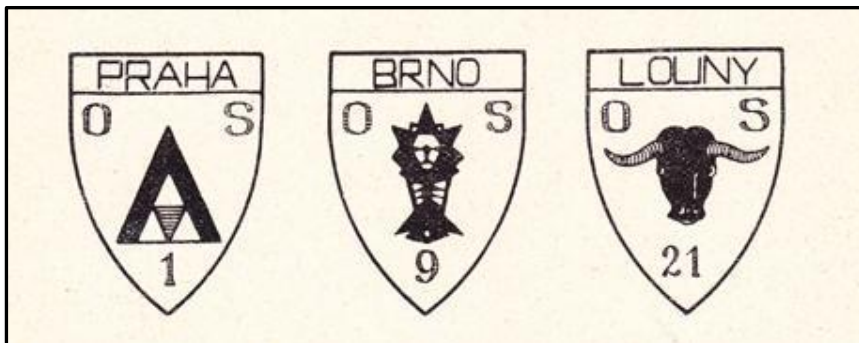
Ze staré skautské publikace Old scouting, kterou napsal Dr. Josef Šimánek, jsme pro toto číslo vybrali tuto pasáž o kroji O.S. Publikace vyšla v roce 1926.

Kroj činovníků klubu O.S. jest: kabát podle stříhu Svazem uznaného v barvě khaki, na něm svazové knoflíky a látkový pás. Kalhoty jezdecké v barvě kabátu, k tomu holeně a boty. Košile v barvě, na levém rukávě předepsané označení klubu i hodnosti činovníka. Totéž i na rukávě kabátu. Vázanka dlouhá, úzká, až za pás, v barvě klubu. Skautský klobouk.

Kroj členů jest skautský v barvě khaki. Košile, ke které se nosí úzká, dlouhá vázanka těže barva pro celý klub. Kalhoty krátké nebo jezdecké, kabát stříhu Svazem uznaném. Skautský klobouk. Holeně hnědé, boty, skautský pás. Členové klubu jsou povinni dodržovati jednotnost kroje, odchylky jsou nepřipustné.

Označení: příslušnost ke Svazu vyjadřuje se velkým skautským odznakem, který se nosí na levé straně prsou. Odznak tento se propůjčuje za podmínek Svazem

ustanovených po složení slibu a na potvrzení vůdcem registrovaného klubu. Na obleku civilním nosí se malý skautský odznak svazový. Malý odznak nosí se vpředu skautského klobouku. O.S. označen jest štítkem 6 x 8 cm, na němž jest na bílé pásce vyznačeno sídlo a číslo klubu, značka O.S. a zvláštní značka klubovní. Nosí se na levém rukávě nad loktem, a to na košili i na kabátě. Při závodech nosí se bílé triko s vyšitou modrou lilii (12 cm) na prsou, po stranách písmena O.S. (6 cm), pod lilii číslo klubu (3 cm) a bílé kalhoty (trenýrky) . Užívání jiného kroje než skautského jest přísně zakázáno.

Členové 95. klubu Zábřeh nosili také svoje klubu označení a my jsme se rozhodli tuto klubou výšivku opět vyšít a nosit na skautském kroji. Zajištění vyšítí si vzal na starost bratr Komár.

Pro Březovou kůru sestavil Sa. MIČKINIKWA

95. KLUB BRATŘI OHNĚ

Společenství, které podporuje aktivity skautského střediska Český skauting ABS Zábřeh.

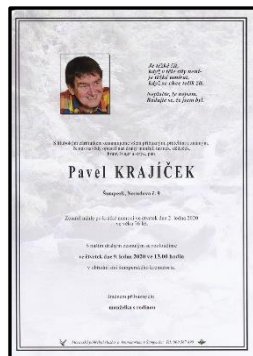

Činnost našeho klubu začíná nabírat na síle a tak bych pro další číslo našeho kmenového Březová kůra vypsál pár informací.

Z aktivní činnosti: členové klubu Myšák, Marky a MIČKINIKWA pomáhali při organizaci Olomoucké regaty, kde se našim zástupcům velice dařilo. Marky a MIČKINIKWA získali ve svých kategoriích první místa.

MIČKINIKWA na kmenové radě nastínil vydání publikace o činnosti kmene Shawnee 1988 až 2020. Ta vyjde na podzim 2020 a bude podpůrnou aktivitou při náboru nových členů kmene Shawnee. Členové klubu se stanou důležitou složkou při organizaci několika aktivit, které se zaměří na propagaci střediska Český skauting ABS Zábřeh.

Poslední rozloučení s Akelou – Pavlem Krajičkem. Do Šumperka se za náš klub vypravila trojice Eva, Marky a MIČKINIKWA. Setkali jsme se zde s mnoha členy junáckého života okresu Šumperk. Bylo to důstojné rozloučení. Děkuji tímto všem členům klubu, kteří se této akce účastnili. M

Ostravská regata – střediskový vůdce Komár po dohodě s MIČKINIKWOU přislíbil vyrazit s tranzitem do Ostravy na regatu. Tím dal možnost oldskautům a rodičům podpořit naši údernou skupinu šavanských uzlařů, kteří trénovali a dřeli. Díky bratře.

SOUTĚŽ VE SBĚRU DRUHOTNÝCH SUROVIN.

Klan Modrých želv vyhláší soutěž pro všechny starší členy kmene a oldskauty ve sběru druhotných surovin. Výtěžek bude použit na financování činnosti a celoroční odměny Cesta vítězů. Klan ve složení Marky, Ajagu a MIČKINIKWA se vrhá do soutěže s jasným cílem a to navázat na staré úspěchy v této sběratelské aktivitě.

Tato fotografie potvrzuje prvních 150 kilo železa, které jsou již na klubovně v Zábřehu. Foceno v neděli 19. ledna 2020 na klubovně v Zábřehu.

SETKÁNÍ S NOVÝMI ZÁJEMCI O ČINNOST KLUBU 16.1.2020

Ve čtvrtek 16.1. se sešlo na pozvání Ronyho a MIČKINIKWY několik zájemců o činnost klubu. Mimo již tradičně známé tváře se účastnily i nové tváře a to je moc dobře. MIČKINIKWA seznámil přítomné se stavem klubu a co by mělo být pilířem naší klubové činnosti. Atmosféra byla výborná a předpokládané setkávání by mě-

lo následovat. Padl zde návrh pozvat bratra Jerryho a jeho kamarády z kapely Velká přestávka a společně si u krásných písniček zazpívat a utužit naši partu. Rony nenechal nic náhodě a vše již začal řešit. Můžeme se tedy v únoru těšit na hudební akci našeho klubu. Fotografie zachycuje členy na setkání.

Pro BK Sa. MIČKINIKWA

TRADIČNÍ AKCE PŘED 30 LETY

Když jsem si prohlížel staré ohnivecké materiály kmene Shawnee, tak jsem v příručce pro wagamedy a ohnivece našel článek o tradičních akcích kmene. Jak se to změnilo, můžete posoudit sami.

Leden – Mistr uzlování IOYAKASKE . Tato akce ukáže vždy ty hochy, kteří něco umí anebo se poctivě připravovali. Závodí se v jednotlivých uzlech a v dalších úkolech. Akce probíhá od roku 1989.

Únor – Běh do schodů. Běhá se na schodišti na Skaličku. Soutěží se v jednotlivcích a ve štafetě rodů. Akce se koná od roku 1989.

Březen – Výprava na Bukovou horu. Tato akce se ujala v roce 1990 na popud Hraboše. Zde se ukáže vytrvalost členské základny.

Duben – Bagataway. Tato indiánská hra se u nás hraje od jara do podzimu. Náš kmen Shawnee pořádá turnaje v Indiánském lakrosu pro ostatní kmeny a oddíly.

Květen – Korálkovací soutěž. Hhodnotí se jednotlivci i klany starších. Akce vznikla v roce 1989.

Červen – Stavba teepee na čas. Trojice soutěžících se snaží v co nejkratším čase a uspokojivé kvalitě postavit teepee.

Červenec – letní tábor. Koná se tradičně prvních 21 dní v prázdninách. Během něj probíhá zajímavý program. Svádí se boj o Jediného Šípa - čestného bojovníka, bodování stanů, boj jednotlivců a rodových skupin a také táborová hra.

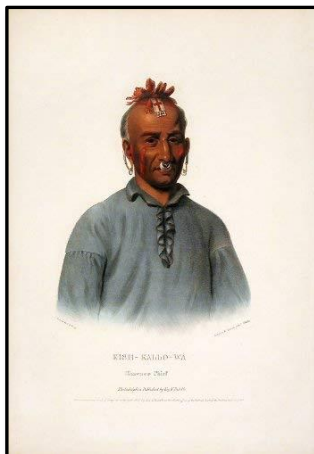
Září - Velké hry. Již od roku 1984 se pro kmeny sdružené ve společenství Midewin koná akce, která má název Velké hry. Šavani se zapojili v roce 1988. Je to velká akce, kde se potkávají spřátelené kmeny.

Říjen - Bitva u Kanawhy. Tato akce se koná dle pravdivé předlohy z knihy Tekumseh. Válčíme šíškami a používáme vlastnoručně vyrobené válečné štíty. První Kanawha se konala na podzim roku 1990.

Prosinec – Vánoční nadílka. I u nás v kmeni se slaví vánoční svátky, a proto se celý kmen schází společně u vánočního stromečku, kde se obdarováváme dárečky.

Prosinec – Zimní tábor. Na tuto nejtvrdší akci pro ty odvážné a zkušené z řad Šavanů se jezdí po vánočních svátcích do indiánských stanů teepee na naše letní tábořiště.

Poslední kmenovou tradiční akcí jsou slavnostní sněmy kmene, které se konají 4x do roka. Vede je šaman kmene a Rada OP.

Do dnešních dní nám tedy vydržely tyto akce: Mistr uzlování se přeměnil na mezioddílové soutěžení, letní tábor se zkrátil na 14 dní, Bitva u Kanawhy, Velké hry nahradilo Setkání družin ABS skautů a zůstala i Vánoční nadílka.

Jsou tu akce nové jako třeba táboření na Drozdovské Pile, Powwow v Kladně, Cesta vítězů, Paintball arena.

Pro BK MIČKINIKWA

ODDÍL A JÁ

Při pročítání starých kmenových časopisů jsem našel článkuček, který tehdy do Březové kůry zařadil Tomáš Vítek – Datel. Je tomu již 20 let a ukazuje cestu jednoho z neaktivnějších členů té doby.

Do oddílu jsem přišel koncem září 1991, ve svých devíti letech. I když jsem zpočátku neměl k oddílu moc velkou důvěru, program v tehdejších vlčatech vedených Mirkou ji zcela vrátil. Ve vlčátech jsem setrval přibližně rok a jako jeden z mála vlčat jsem byl v září 1992 vybrán do rodu 3. oddílu. I zde jsem měl nějakou dobu problémy a koncem období jsem nebyl rozhodnut, zda se zúčastním letního tábora. Moje neúčast na táboře by však tehdy znamenala ukončení docházky, a tak jsem se nakonec mj. i z tohoto důvodu rozhodl na tábor jet.

Po skončení tohoto tábora jsem v následujícím období vystřídal všechny tehdy existující družiny.

Přibližně od začátku roku 1995 se začínám více zajímat o přírodu a pomáhám tím mimo jiné své družině v některých soutěžích, čím se trochu vyrovnávají moje neúspěchy v soutěžích oboru zdatnosti. V průběhu tábora 1995, až po 4 letech členství, jsem složil Nováčkovskou zkoušku. Od této doby mohu plnit orlí pera. Po skončení tábora se už trvale stávám členem rodu Medvědů. Koncem roku 1995 odevzdávám v 80. čísle Březové kůry svůj první příspěvek. Nadále zde každý měsíc pravidelně přispívám a stávám se členem redakční rady Březové kůry. Na táboře 1996 se snažím hlouběji věnovat pozorování okolní přírody a prohlubuji si tím své znalosti. Na sněmu na konci tábora je mi udělena hodnost Vanata.

V průběhu dalšího období přestávám být spokojen s činností kmene a zakládám proto skupinu, která měla za cíl snažit se o zlepšení situace. Tato skupina však svou činnost pro nesouhlas tehdejšího vedení a nezájem samotných jejích členů záhy ukončila. Po táboře 1997 jsem stále členem rodu Medvědů - zpočátku rodu starších. Tento rod však nevyvíjel příliš velkou činnost a navíc z něj odcházeli členové. Proto byl doplněn koncem roku nováčky a jeho činnost se tím pádem

obrátila jiným směrem. Na přelomu března a dubna 1998 jsem částečně i na základě vlastní žádosti ukončil svou činnost v družině Medvědů a následující čtvrtrok jsem takřikajíc „na volné noze“ v rámci tehdejšího vedení.

V polovině června 1998 mi byla nabídnuta funkce šéfredaktora Březové kůry, kterou jsem přijal od č. 110. Na tábor 1998 jsem odjel jako součást táborového vedení a měl jsem zde na starost mj. část programu a jeho zásobování. Věnoval jsem se zde též teorii a praxi k OP ochranářství. Na táborovém sněmu na konci tábora jsem se stal po

několika předchozích jednáních podnáčelníkem kmene.

Po táboře jsem od září začal pracovat v redakci Březové kůry jako šéfredaktor a jako podnáčelník se podílím i na sestavování programu. Na sněmu koncem listopadu 1998 jsem složil skautský slib.

Později se stává Datel degandawíidou kmene. Po odchodu z kmene Shawnee se snaží organizovat rovery ve středisku Zábřeh. Pomalu se blíží jeho odchod ze Zábřehu a jeho skautská činnost pokračuje dodnes v Pardubickém kraji, kde má funkci místopředsedy krajské rady Junáka a je také aktivní na půdě lesní školy - Stříbrná řeka.

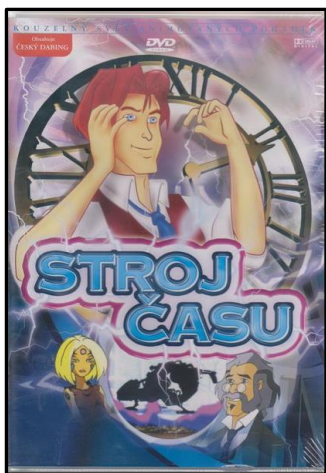

Sa. MIČKINIKWA

NÁVRAT Z BUDOUCNOSTI

Aneb kmen Šavanů v roce 2020, jak to zaznamenal Datel ve svém silvestrovském článku Březové kůry v roce 1998.

Jeden z našich novinářů se pomocí stroje času dodaného firmou Palírna u Zeleňého stromu podívali do poměrně blízké budoucnosti. Po svém návratu sepsal tento článek o budoucnosti kmene Šavanů tak, jak jej viděl v polovině roku 2020.

Po příjezdu na letohrádek na Sušilově 65 obdržel od ochranky čipovou kartu pro vstup do klubovny. Bohužel ho nemohl uvítat náčelník, neboť ten poslední, podle letopisů jakýsi MIČKINIKWA, odešel už před lety na odpočinek a od té doby to nikdo nechtěl dělat. Degandawída Pštros byl v té době spolu s vedením s všemi 375 rádci na rádcovském kurzu na Měsíci. Proto si náš novinář za bedlivého dozoru inteligentních kamer rozmístěných v celém prostoru prohlédl klubovnu. Překvapily ho přihrádky na mobilní telefony pro každého člena či místnosti jednotlivých rodů vybavené nejen supermoderním počítačem, ale např. i digitální

barevnou kopírkou. V kronice našel též záznam, že před týdnem se začalo konečně topit v knihovně. Navštívil ji tedy a při této příležitosti si na internetu přečetl poslední číslo oddílového časopisu Březová kůra. V něm se dočetl informace o dalším kole meziplanetární družinové ligy, ve kterém je tento rok zapojeno 12 347 družin. Nejlepší z našich rodů je na 107. místě a to je úspěch.

Lakrosový turnaj, který se už od roku 2008 hraje na počítači, aby nedocházelo tak často ke zraněním, jsme už podvanácté za sebou vyhráli díky našim počítačovým expertům Míšovi a Jezevcovi. Příští rok však prý odlétají na kurz, který se bude konat na Alfě Centauri, takže to bude těžší.

Po přečtení Kůry se redaktor vrátil nahoru, a zde si přečetl nástěnky. Mimo jiné zde našel Desítku úklidu robotovi, disketovník a automaticky počítačem obměňované nástěnky družin – každý den nástěnka jiné družiny, za rok se všechny vystřídají. Z hlavní místnosti přešel již velmi zmatený redaktor do řídicího

centra, před čtvrtstoletím nazývaného místnost Kmenové rady. Zde si v centrálním serveru vyhledal návrh kalendária na 5 let dopředu – „pětiletka“ a byl značně překvapen, dokonce tak, že se konečně probral ze svého hrůzného snu.

Na závěr je zde ukázka z nalezeného kalendária:

12. 4. dobrovolná: kurz opravy kosmických skafandrů 14:00 klubovna

14. 4. povinná: poznávání všech 32 žijících živočichů světa 15:00 klubovna

20. 4. – 3. 5. povinná: vícedenní akce poznávání Sluneční soustavy, ubytování zajištěno u skautů na Uranu nebo Neptunu. Účast nutná!! Sraz účastníků je v pátek 16:30 u kosmodromu.

14. 5. povinná: sběr semen stromů pro Národní muzeum – sběrovka

17. 5. dobrovolná: tradiční Zimní tábor, letos opět o něco posunut. Akce jen pro tvrděáky! Sraz 12:00 hlavní nádraží

1.7. – 15. 10. povinná: letní tábor v oblasti Velkého vozu. Bližší bude oznámeno.

Čas od roku 1998 utekl a my jsme teď v roce 2020... co se naplnilo?

Sa. MIČKINIKWA

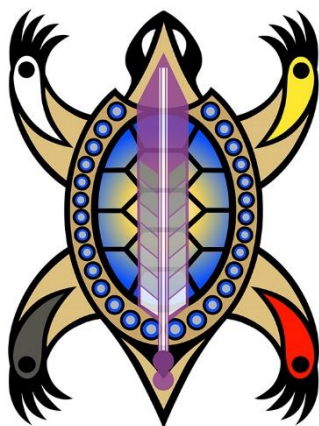

KDYŽ SE ŘEKNE KLAN

My starší si jistě vzpomeneme, když v kmeni existovalo hned několik klanů, a protože se činnost jednoho klanu rozjíždí, tak napíši pár řádků k tomuto tématu.

Takže, když se řekne klan, tak si určitě představíš partu starších hochů či děvčat s vlastním jménem, kteří společně podnikají akce, plní si orlí pera, účastní se sněmů. Samotné slovo klan je původu staroskotského a znamená totéž co rod.

V literatuře se slovo klan začalo používat častěji, a tak jej etnografové používají dodnes. Klan je nejmenší organizační jednotka u Indiánů. Každý klan užíval jisté jméno, a to buď název zvířete či rostliny, nebo přírodních útvarů anebo jmen svých zakladatelů. Znak byl zobrazován na totem.

Slovo totem vzniklo z čipewaiského slova „ototeman“, značící „příbuznost jeho sourozenců“. Používání totemů jako symbolů dalo název světovému názoru totemismus, vesměs u přírodních národů.

Příslušníci klanu měli různá práva a povinnosti. Nebylo jim dovoleno zabít totemové zvíře, poněvadž v něm sídlil duch původního zakladatele klanu. Indiáni, věřící, že všichni členové klanu jsou potomky jednoho zakladatele, tedy vlastně příbuzní, netrpěli sňatky v klanu. U kmenů oddaných krevní mstě, jako u Huronů, Irokézů, Maskogíů, měli příslušníci klanu též

povinnost pomstít smrt zabitého druha.

Práva příslušníků klanů: užívat totemu jako odznaku, právo na klanové jméno a ochranu totemového ducha, zúčastnit se klanových porad, sněmů a ceremonií, práva být volen do kmenových institucí, být pohřben na klanovém pohřebišti, žádat jakoukoliv hmotnou i morální pomoc od kteréhokoliv příslušníka klanu, právo být klanem adoptován. Nejdokonalejší klany měli Huroni, Irokézové, Algonkinové.

Dnes krátce k našemu nejstaršímu klanu a to Modré Želvě. Ta se začíná opět probouzet k životu a to je dobře. Ukáže cestu i ostatním starším bojovníkům při jejich cestě k vrcholu hory.

Modrá želva vznikla na počátku příchodu indiánské motivace od pražských kmenů, které v období 1981 – 82 v Praze fungovaly. Založili ji Habas – Josef Urban, Jestřáb – Bronislav Šebesta a MIČKINIKWA – Slavomír Václavský.

Přiložená fotografie pochází z roku 1991, kdy je zachycen klan v sestavě Sony, Chlup, SKANIATARIO, MIČKINIKWA a Agitan.

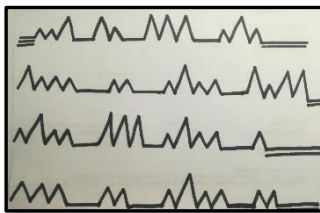
V příštím čísle přineseme krátkou historii klanu Modrá želva, který společně s klanem Zeleného škorpióna patřili k průkopníkům klanové činnosti v Zábřehu.

Pro BK Sa. MIČKINIKWA

ŠIFROVÁNÍ O BODY

Na dveře nám pomalu, ale jistě klepe měsíc únor a s ním i další šifrování. Tentokrát je tematicky zaměřené na únorové pranostiky. A že jich je! Dovedeš rozluštit všechny? Jejich správné znění pošli do **23. 2. 2020** na známý email **edita.riff@seznam.cz**

1)

2) Ýtavs jětaM emál ydžv del, il-ínen oh, enzrmz denh.

3) 26,11 18,31,27,25,26,21,13,15 27 18,27,14,21,26,34 35,21,13,15

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	A	B	C	D	E	F	G	H	C
2	I	J	K	L	M	N	O	P	Q
3	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z

4) (morseovka)

Ni uD – opf iewP sl X k ikle OLV – Sdfr mJdk aN UKjj i jIMN o – lkm jUcs ueH Wq
JcPo l – slOL c stv Z a – Un d juen mNa u kLBX o

5) 5,33,7777,8,555,444 88,66,666,777 44,666,66,444 6,777,2,55,999
7777,8,2,888,444 22,777,33,9999,33,66 7777,66,33,44,88,555,2,55,999

1	2	3
	ABC	DEF
4	5	6
GHI	JKL	MNO
7	8	9
PQRS	TUV	WXYZ

Sg. Eddie

ŠATAZPRAS VYČENICHAL....

Jsou tu a žijí mezi námi! Trojdenní výprava do Ostravy pro naše infiltrované agenty ŠAvanské TAjné ZPRAvodajské Služby skončila nečekaným šokem! Ano, všichni známe rčení „pod svícem bývá tma“, přesto nikdo z nás nečekal, že bychom v ulicích takto velkého města za bílého dne mohli na ulici potkat jinak velmi plaché hrdiny jednoho známého filmu! Ovšem v momentě, kdy se na kolemjdoucích dožadovali čerstvých banánů, bylo naprosto jasno - mimoňové! Zbývá jen zjistit, proč zrovna Ostrava a zda už zde narazili na svého vysněného Pad(áka)oucha?

Každý máme nějaké koníčky.... Kdo by však uhodnul, že by se v případě Větvičky mohlo jednat o zálibu v okultismu a věštění? Přirozeně nás napadlo, že bychom mohli jejich schopností využít ve prospěch kmene a pootevřít vrátka budoucnosti, abychom se na ni mohli připravit! Seance s křišťálovou koulí probíhala zpočátku velmi poklidně. Náhle se však koule rozzářila desítkami blesků, sama Větvička byla zjevně duchem zcela jinde a její podivně znějící hrdelní hlas mumlal „Náčelníkem Drozdík bude, Hobit šamanem, růžová budoucnost naše – psotník dostanem!“ Tak na některé varianty budoucnosti se snad ani připravit nedá?!

Ne vždy je radno býti zvědavý! Během návštěvy planetária Vrabčáka zaujala neforemná budka s nápisem „Okénko do cizích světů“. Že se jedná o startovací modul ryze české rakety Máňa 10 pochopil příliš pozdě! Jak vidno, při startu působil poněkud....překvapeně. Momentálně se nachází kdesi v souhvězdí Vrabce a cesta nekončí....

- ŠATAZPRAS -

ZÁLESÁCKÉ OKÉNKO

ZÁLESÁCI V LEDNU S EKOROBOTIKOU

Tak jsme jednou vynechali pobyt venku a ověřovali jsme si, jaké šikovné máme ruce. Ale i hlavu na svém místě.

Na návštěvu k nám do školy přijel pan učitel se svým žákem z Postřelkova. Oba jsou velcí nadšenci do lega a programování. Mohli jsme si sami vyzkoušet, jaké to je, sestrojít si svého robota. Bylo to

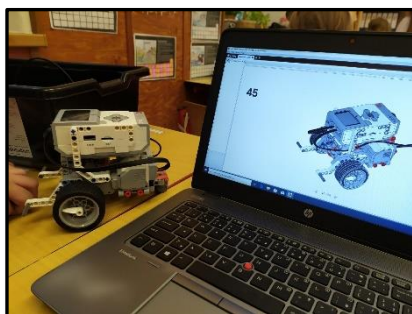

hodně o trpělivosti i naslouchání, ale pak i o zábavě. Naši roboti jezdili dopředu i dozadu, zastavovali se před překážkou, točili se dokola. Tesák předvedl svého domácího legorobota, který byl naprogramován tak, aby byl pomocníkem u pití čaje. Uměl vydělat po nastavené době vylouhovaný sáček z hrníčku.

Bylo to super a vypadá to, že si takovou zábavu v budoucnu zase dopřejeme.

Mráček

DĚNÍ U MOHAWKŮ

LEDEN 2020 – MĚSÍC SNĚHU

Mohawské činění

Ještě před lednovou kmenovkou, v neděli 6. ledna, jsme se rozhodli pro akci, kterou jsme v oddíle neměli dlouho – Mohawské činění. Na program jsme si naplánovali korálkování. Je to už mnoho let, co u nás v oddíle bývaly takovéto akce a většina členů ji tedy nepamatuje. Třeba se u nás tradice ale obnoví a indiánskou činnost v našem oddíle to posune dále.

V devět hodin se tedy v klubovně sešlo šest lidí, kteří si korálkování chtěli zkusit. Rozhodli jsme se pro výrobu rozety. Vyndaly se tedy kůže a korálky, které byly velmi pomíchané, KANYATARA nám vysvětlil, jak na to, a šlo se dělat. Každý si mohl zvolit, jaké korálky si vybere a co bude dělat. Někdo chtěl udělat své rodové zvíře, jiní jen nějaký vzor a někdo se třeba rozhodl korálky přišívat náhodně a na konci být vzhledem překvapen. Korálkování rozhodně nešlo lehce. Postupně jsme se ale přece jen někteří začali posouvat dále. Někteří to teda po několika pokusech už chtěli vzdát, ale nakonec pochopili, že pro výsledky je potřeba trpělivost. U práce jsme si mohli povídat a také jsme se dost nasmáli. Po poledni jsme se posilnili rizotem a pak se šlo dělat dál. Pár hodin se už dělalo, takže u někoho byl vidět už nějaký kus práce. Avšak třetí hodina se přiblížila a my se museli vrhnout na úklid, který nebyl nejjednodušší, protože korálky byly všude. Ve tři hodiny jsme pokřikem zakončili dnešní akci a společně se svými zatím nedodělanými výtvary se rozprchli domů.

Za akci jsem moc rád, protože jsme si mohli zkusit něco z indiánské činnosti, které se nyní věnujeme jen málo. Pokud ale bude zájem, najde se určitě čas i na další činění, kde si třeba zkusíme zase jinou činnost.

Střípky z oddílu

- ❖ po Novém roce nás opustili dva členové – Lupínek a Sportek. V oddíle je nyní sedm lidí, takže doufáme, že přijdou nové tváře, které o činnost budou mít zájem a oddíl potáhnou dále.
- ❖ Na lednových schůzkách jsme se věnovali především plnění Orlich per a Nováčkovské zkoušky, takže kdo chtěl, mohl si něco splnit nebo se ke splnění alespoň přiblížit.
- ❖ Poslední lednový víkend se měl konat sněm. Ten byl ale nakonec zrušen, protože ve dvou lidech výprava ani sněm neměly cenu.

- ❖ Jednou z etap naší celoroční hry Po stopách Rychlých šípů je i klanový nácvik divadla, které oba klany předvedou na schůzce 24. února.

Pro BK Imnu

V ZÁŘI HVĚZDY SEVERU

HVĚZDA SEVERU
TURISTICKÝ ODĚL MLÁDEŽE

66. SNĚM KMENE HVĚZDA SEVERU

Hvězda Severu oslavila Silvestra ve velkém stylu. Bylo nahlášeno tolik zájemců, že jsme museli oslavit Silvestry celkem dva :-). Ten první se konal 28. 12. v prostorách naší nové klubovny, která se nyní nachází na fakultě Informačních technologií, ten druhý o den později. Sídlíme ve sklepních prostorách, ale máme pro sebe konečně spousty místa.

Oslava začala jak jinak než jídlem. Zbaštili jsme, co se do nás vešlo, ale ze zásob nebylo prakticky nic. Chlebičky, jednohubky, chipsy, brambůrky, spousty Kofoly, džusu. Užívali jsme si to náramně. Přesně v 20:30 hodin jsme započali Silvestrovské dovádění. Prskavky prskaly, čmeláci bzučeli, fontánky svítily. Kluci vše odpalovali

snad hodinu. Na závěr celé akce jsme si pustili krásnou pohádku. Akci si všichni moc hezky užili.

Na začátku ledna jsme ale podnikli ještě další akci, zaběhli jsme si orientační závod okolo Silůvek, který pořádá místní skautský oddíl. Účastníků vyběhlo na start 179 v osmi kategoriích. Všichni naši účastníci "stáli na bedně". Brumík s Cihlou obsadili 1. místo, Kudla s Drakem druhé, Paprika se Šmoulíkem třetí a naše mladší vedení v sestavě Norník, Záplata a Čoko skončili na krásném druhém místě. Všem našim vytrvalcům blahopřejeme. Chlapi, děláte nám radost!

CHIBIABOS

S PÍSNÍ NA RTU

Wounded Knee (Radůza)

1. Ještě čeká tvůj kůň, abys poprvé dal se s ním v cval,
ještě dívka kdes čeká, abys ji za ruku vzal.
Ještě máš, synku, před sebou tisíce překrásných nocí a dní.
Já tě houpám na kolenou u Wounded Knee.

2. Ještě čeká tvůj luk, abys vystřelil svůj první šíp.
Ještě první tvé boty čekaj', až začnu je šít.
Ještě čekáš na jméno, které ti vybere celý náš kmen.
Zatím spíš u Wounded Knee v náručí mém.

Ref.: Ahejahejahejahejaheja hlídám tvé sny.
Ahejahejahejahejaheja zítra hned se od Wounded Knee.

3. Ještě tisíce vln zčeří pádlo tvé za kánoí,
abys doplul daleko, až tam, kam nelze dojít.
Ještě tisíckrát rozčísne vítězný pokřik tvůj studený vzduch.
Zatím nad tebou u Wounded Knee bdí Velký duch.

2x Ref.: Ahejahejahejahejaheja hlídám tvé sny.
Ahejahejahejahejaheja zítra hned se od Wounded Knee.

4. Ještě čeká tvůj kůň, abys poprvé dal se s ním v cval,
ještě dívka kdes čeká, abys ji za ruku vzal.
Ještě máš, synku, před sebou tisíce překrásných nocí a dní.
Já tě houpám na kolenou, já tě houpám na kolenou,
já tě houpám na kolenou u Wounded Knee.

Písničkářku Radku Vrankovou, která vystupuje pod jménem Radůza, možná mnozí znáte. Já jsem ji zaregistroval někdy v roce 2003 nebo 2004 a její svěží

optimistické písně zpívané řízným hlasem zpravidla za doprovodu akordeonu mi dokázaly vyčarovat dobrou náladu i ve chvílích, kdy jsem se necítil zrovna nejlépe. A to i přesto, že styl, ke kterému se hlásí, tedy šanson, nepatřil mezi moje nejvyhledávanější. V té době měla vydaná již dvě alba a obě se v mém přehrávači roztáčela celkem pravidelně. Přesto jsem časem „přepnul“ na jiné interprety a skupiny a ač jsem se ke zmíněným dvěma titulům Andělové z nebe a Při mně stůj občas vrátil, další její nové písně šly nějak mimo mě a tato dvě CD se v poličce přesouvala níže a níže a existence a tvorba samotné Radůzy pak do zasutějších šuplíků mé paměti.

Proto mne minulo v roce 2015 i album Marathon – příběh běžce. Objevil jsem jej až na počátku tohoto roku a jeho obsah mě zasáhl s plnou razancí. Pryč byl ten optimismus a bezstarostnost prvních písní Radůzy, ústřední téma celého tohoto CD rozhodně není veselé, mapuje historii lidstva z její temnější stránky válečných střetů a bitev a úsměv u posluchače na rozdíl od Radůziny počáteční tvorby určitě nevykouzlí. Rozhodně ale přinutí posluchače k zamyšlení a hloubka a citlivost textů pak k vyseknutí hluboké poklony jejich autorce.

Jedna z písní nese název Wounded Knee a většině čtenářů Kůry jistě není třeba vysvětlovat, čím název tohoto místa ve státě Jižní Dakota vstoupil do dějin. Koncem roku 1890 zde došlo k nepochopitelnému masakru příslušníků kmene Lakotů, pod palbou pěti set vojáků 7. kavalerie zde zahynulo na tři sta indiánů, kteří byli předtím z velké části odzbrojeni. Rozbuškou tohoto konfliktu se stal údajně okamžik, kdy jeden lakotský hluchý mladík jménem Černý kojot neuposlechl rozkaz odevzdat zbraň. Odmítnul to s vysvětlením, že jej stála příliš mnoho peněz, a dle některých svědectví při přetahování se o ni s jedním z vojáků vyšel ze zbraně výstřel. Ten následně odstartoval urputnou palbu na obklíčené neozbrojené Lakoty. Co snad nevykonaly zbraně vojáků, to dokončil následný třídní blizzard, jehož následkem většina z těch, komu se podařilo z místa masakru utéci, nalezla smrt mrazem v okolních závějích sněhu.

Tento masakr byl posledním velkým ozbrojeným střetnutím mezi Lakoty (Siouxy) a americkou armádou. Ve světle těchto skutečností je text uvedené písně velmi silný a i přes zdánlivě veselou notu v country stylu z ní spíše mrazí. Pěkná píseň však nemusí být vždy veselá, o to více někdy na posluchače zapůsobí. A nebude-li si historii připomínat, budeme nuceni si ji ještě jednou prožít....

Sa. TAWASUTA

HRSTKA VTIPŮ

....procházka historií....

V době panování Karla IV. jede rytíř na hrad Karlštejn. U vrat stojí stráž a ptá se: "Co chcete?" Rytíř odpoví: "Jedu popřát našemu králi k svátku!" Stráž ale protestuje: "Člověče, co blázníte, dnes není Karla!" Rytíř odpoví: "Vždyť já vím, že dnes není Karla, ale je čtvrtého!"

Američtí archeologové kopali v hloubce 5 metrů, což odpovídá stáří 1 milionu let. Našli měděný drát, a tak usoudili, že již tenkrát u nich existovalo telefonní spojení. Rusové kopali 10 metrů pod zemí, což odpovídá stáří 2 milionu let. Nenašli nic. Usoudili tedy, že již tenkrát měli bezdrátové spojení.

Ve Skotsku proti sobě válčí dva hrady. Z jednoho vyletí dělová koule a na druhém urazí kus hradeb. Z druhého hradu vyletí dělová koule a z prvního urazí věžičku. Tak po sobě střílí už dva dny, když v tom najednou z ničeho nic - ticho. Že by mír? Z jednoho hradu vystřelí trubač hlavu a zahuláká: "Hola, hola, proč nestřílíte?" Nato vykukne trubač i z protějšího hradu a zakřičí v odpověď: „Nemůžeme, koule je teď u vás!“

Malý dinosaur se ptá maminky: "Maminko, až umřu, půjdu také do nebe?" "Ne, synku, do muzea."

Vstoupí tři mudrcové do betléma, jeden se flákne o nízka futra a zařve: „Jéžíši!“ Marie se podívá na Josefa a říká: „Vidíš to, Ježíši, to je takový pěkný jméno. A ne furt to tvoje: Hugo, Hugo.“

Dva kámoši listují Guinnessovou knihou rekordů a že taky nějaký překonají. Zjistí, že kdosi vydržel v jeskyni celý rok, a dají si za cíl, že tam vydrží dva roky. Po dvou letech se stávají slavnými a za nějaký čas jdou lesem a vidí jeskyni. Najednou se u ní odhrne balvan a z jeskyně vyjde děda o hůlce a ptá se jich: „Panáčkové, už je po válce?“ Oni se zarazí a říkají si: „Tak se podívej na dědka. My se dřeme dva roky v jeskyni a on je tady snad už od války. Ještě by nás překonal a byl by slavnější než my!“ „Ne, dědo,“ lžou mu. „Válka ještě neskončila.“ Děda se vrací do jeskyně a rozčiluje se: „Fakt liška zrzavá, ten Zikmund!“

CESTA VÍTEŽŮ

CELOROČNÍ ODMĚNA PRO NEJLEPŠÍ ŠESTICI ŠAVANSKÉHO BODOVÁNÍ JAVOROVÁ NAŽKA

95. KLUB oldskautů a náčelnictvo kmene vyhlašuje boj o celoroční odměnu, a to pětidenní poznávací cestu na Šumavu 2020. A protože se jedná o odměnu, tak všechny náklady hradí oldskauti a kmenová kasa. Co vás bude čekat ... poznávání Národního parku Šumava, plavba na kánoji, lanové aktivity, aquapark, krásy města Plzeň a taky parta nejlepších Šavanů v jednom autě 😊 Takže nyní jste v polovině celoročního bodování a stále je dost času se poprat o tuto krásnou cenu.

Termín velkého putování bude v první polovině měsíce srpna.

VELKÝ BOJ ZAČAL!

pořádá Komár, WYOMING a MIČKINIKWA

JAVOROVÁ NAŽKA ZÁŘÍ 2019 - LEDEN 2020

Bodování starších

1. místo	Sg. Sedmikráska	1807 bodů	Káňata	100% docházka
2. místo	Ga. Vrabčák	1556 bodů	Káňata	100% docházka
3. místo	Ra. Lasička	1541 bodů	Vlci	100% docházka
4. místo	Va. Liška	1446 bodů	Vlci	100% docházka
5. místo	Ga. Čivava	1406 bodů	Káňata	
6. místo	Va. Korálka	1358 bodů	Vlci	100% docházka
7. místo	Va. IQ	1318 bodů	Vlci	100% docházka
8. místo	Va. Sasanka	1233 bodů	Káňata	100% docházka
9. místo	boj. Bety	1102 bodů	Káňata	
10. místo	Va. Koloušek	1029 bodů	Káňata	
11. místo	boj. Myška	998 bodů	Vlci	
12. místo	boj. Čmelák	871 bodů	Vlci	
13. místo	boj. Rakeťák	686 bodů	Vlci	
14. místo	hledač Padák	639 bodů	Vlci	
15. místo	hledač Morče	469 bodů	Vlci	100% docházka
16. místo	Hobit	233 bodů	Vlci	

Bodování mladších

1. místo	hledač Větvíčka	1041 bodů	Koníci	100% docházka
2. místo	hledač Mrkvička	851 bodů	Koníci	100% docházka
3. místo	hledač Beruška	777 bodů	Koníci	
4. místo	hledač Drozdík	758 bodů	Medvědi	100% docházka
5. místo	hledač Sýček	602 bodů	Koníci	
6. místo	hledač Kachnička	564 bodů	Medvědi	100% docházka
7. místo	hledač Jitřenka	562 bodů	Medvědi	
8. místo	hledač Dino	558 bodů	Koníci	
9. místo	hledač Střela	554 bodů	Medvědi	100% docházka
10. místo	hledač Beran	550 bodů	Koníci	
11. místo	hledač Anička	535 bodů	Koníci	
12. místo	hledač Neposeda	480 bodů	Medvědi	
13. místo	hledač Čertík	347 bodů	Koníci	

JAVOROVÝ LIST ZÁŘÍ 2019 - LEDEN 2020

1. místo	Káňata	697,5 bodů	1. místo	Medvědi	317 bodů
2. místo	Vlci	601 bodů	2. místo	Koníci	315 bodů

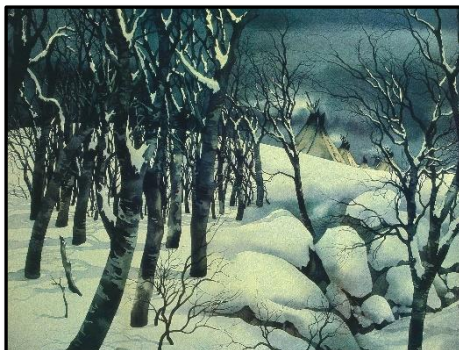
KVÍZ PRO DILNÉ ČTENÁŘE

Nebyla by Kůra kompletní, pokud by vám neposkytla možnost rozšířit svá bodová konta. Život není jen o zábavě, pokud chceme něčeho dosáhnout, měli bychom pro to také něco udělat. Nyní už víte, o jakou cenu letos v javorové nažce soupeříte. Ano, po roční odmlce je odměnou opět Cesta vítězů. Opět těm nejlepším nabídne mnoho zajímavých a ne zrovna obvyklých aktivit a zážitků, které za trochu té snahy určitě stojí. Body leží před vámi a je jen na vás, zda pro ně natáhnete ruku....

Opět je tu závazný termín, do kdy je třeba správné odpovědi odeslat. Únor, byť máme přestupný rok, jest měsícem nejkratším, a proto bude tentokrát třeba poslat šifry a kvíz dříve. Učiňte tak nejpozději 22.2., pozdější maily budou ignorovány. Cílová adresa je stejná: **edita.riff@seznam.cz**

- 1) Ve sběru jaké suroviny budeme soutěžit a dávat ji do výkupu, abychom vydělali nějaké finance na prázdninovou Cestu vítězů?
- 2) Kolik umístění na stupních vítězů se nám podařilo vybojovat v Ostravě?
- 3) Kolik vajec obvykle snáší káně lesní?
- 4) Na jaké filmové hrdiny narazili v Ostravě agenti naší tajné služby?
- 5) Ve kterém roce došlo k nechvalně známému masakru u Wounded Knee?

OBSAH 284. ČÍSLA BK

Slovo úvodem....(Sa. TAWASUTA)	str. 2
Drobky z činnosti kmene (Sa. TAWASUTA, Sa. WATOKNAPA)	str. 3-4
Uzlařská regata v Olomouci (Ra. Lasička)	str. 5
Naše umístění v Olomouci (Sa. TAWASUTA)	str. 6
Deskové hry (Va. Korálka)	str. 7
Trojdenň výprava do Ostravy (Ga. Vrabčák)	str. 8
Šavanské výsledky v Ostravě (Sa. TAWASUTA)	str. 9-10
Jak jsme se připravovali na regatu (Va. IQ)	str. 11
Souteř v uzlování loyakaske 1991 (Sa. MIČKINIKWA)	str. 12-13
Vzpomínka na Akelu (Sa. MIČKINIKWA)	str. 14-15
Stoupání na horu (Sa. WATOKNAPA)	str. 16-18
Ohnivecká stopa (Sa. MIČKINIKWA)	str. 19
Šavanští oldskauti (Sa. MIČKINIKWA)	str. 20-21
95. klub Bratři ohně (Sa. MIČKINIKWA)	str. 22-23
Tradiční akce před 30 lety (Sa. MIČKINIKWA)	str. 24-25
Oddíl a já (Datel/Sa. MIČKINIKWA)	str. 26-27
Návrat z budoucnosti (Datel/Sa. MIČKINIKWA)	str. 28-29
Když se řekne klan (Sa. MIČKINIKWA)	str. 30-31
Šifrování o body (Sg. Eddie)	str. 32
ŠATAZPRAS vyčeničal.... (Sa. TAWASUTA)	str. 33
Zálesácké okénko (Mráček)	str. 34
Děň u Mohawků (Imnu)	str. 35-36
V záři Hvězdy severu (CHIBIABOS)	str. 37
S písni na rtu (Sa. TAWASUTA)	str. 38-39
Hrstka vtipů (Sa. TAWASUTA)	str. 40
Cesta vítězů (Sa. MIČKINIKWA)	str. 41
Javorová nařka leden 2020 (Sa. WATOKNAPA)	str. 42
Kvíz pro pilně čtenáře (Sa. TAWASUTA)	str. 43

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel. 601 324 499 (TAWASUTA)

Náčelník kmene: watoknapa@centrum.cz, tel. 773 299 014 (WATOKNAPA)

Web kmene: www.shawnee.cz

Naši činnost podporuje NHKZ Steel s.r.o., obec Zvole a město Zábřeh.

Náš oddíl stále přijímá nové členy, přijďte mezi nás!

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 30.1.2020.